

46. Sodba nad poganstvom

1 Nato so se oglasili Moji stari učenci: »Gospod in Mojster, obljubil si, da nam boš o tem razkril še več, torej stori to, saj je zdaj dobra priložnost.«

2 Jaz sem rekel: »Kdaj je dobra priložnost za to vem Jaz sam zagotovo najbolje; o tem pa sem vam tudi že veliko povedal, in to se bo zanesljivo zgodilo, saj svobodne človekove volje ne smem spreminjati - in tudi vi tega ne morete.

3 Z Mojim rojstvom se je vsepovsod že začela sodba nad pogani in ta se le še stopnjuje, trajala pa bo vse dotlej, dokler ne bodo vsi ljudje na tem svetu povsem sprejeli Mojo luč ([Mt 24,14](#)), torej približno 2000 let.

... 47. Prihodnost Rima in antikrista

1 Ko smo četrte ure zelo pozorno opazovali jutranji prizor, sem Jaz spet spregovoril vsem navzočim: »Zdaj še posebno dobro opazujte vse, kar se nam bo še slikovitega prikazalo pred dokončnim vzhodom sonca, kajti hočem, da bi tudi vi sami uzrli dogajanje v poslednjih dneh novega poganstva!«

2 Vsi so se s podvojeno pozornostjo zazrli proti vzhodu. Do popolnega sončnega vzhoda je bilo še dobre pol ure, in tako se je pred očmi opazujočih učencev prikazal še marsikateri prizor.

3 Najprej je bilo videti široko debelo in črno meglo, ki je vzhajala na obzorju. Ko je dosegla približno sedemkratno višino na obzorju vidnega pogorja, je bila kmalu videti kakor razbeljena od nešteto bliskov, zato so vsi navzoči menili, da divja tam strašno neurje.

4 Toda Jaz sem rekel: »Ne skrbite, kajti tega pojava ne vidi nihče razen nas!«

5 Nato so vsi mirno opazovali, kaj vse se še utegne zgoditi.

6 In glej, na najvišjem črnem in od številnih bliskov razžarjenem robu megle se je prikazalo veliko mesto.

7 In Jaz sem rekel: »Poglejte podobo novega Babilona!«

8 Agrikola je dejal: »Gospod, to pa je zelo podobno našemu Rimu! Naokoli vidim veliko ruševin, toda v ožjem delu mesta so poleg starih, meni še predobro znanih stavb tudi številna nova poslopja in templji, katerih zatrep je nenavadno okrašen s križi. Kaj to pomeni?«

9 Jaz sem rekel: »Glej, to je zaton starega in hkrati vzpon novega poganstva. V približno 500 do 600 letih računano od zdaj, bo tam tako. Vendar opazujte tvorbo še naprej!«

10 Vsi so se znova osredinili na tvorbo, katere prizori so se drug za drugim hitro menjavali. In glej, videti je bilo velike selitve narodov in številne hude boje in vojne, sredi mesta pa se je dvigalo nekaj gori podobnega. Na gori je stal visok in mogočen prestol kakor iz razbeljenega zlata. Na prestolu je sedel vladar s trikratno krono na glavi, s palico, katere skrajni konec je krasil trojni križ. Iz njegovih ust je izletavalo nešteto puščic, iz njegovih oči in prsi pa je švigalo nešteto bliskov jeze in skrajnega

napuha. K njemu so se zgrinjali kralji in številni so se mu globoko klanjali. Tiste, ki so se pred njim priklonili, je pogledal ljubeznivo in potrdil njihovo oblast; tiste, ki se pred njim niso priklonili, pa so njegove puščice in bliski zlobno zasledovali in grdo zdelali. 11 Nato se je oglasil Agripa: »Gospod, to pa ni dober zgled poznejših vladarjev novega Babilona! Kaže, da bo njihova moč še večja in tudi strašnejša, kot je danes. Kajti danes kaznujejo s križem le najhujše zločince, in to z enojnim; ta pa v nasprotju z drugimi vladarji drži v svoji vladarski roki celo trojnega! Gospod in Mojster, vsaj nekoliko nam to razloži!«

12 Jaz sem rekel: »To naj ne bi bil noben vladar nad vsemi državami in ljudstvi, temveč le upodobljeni antikrist. Trikratni križ pa označuje Moj nauk, ki bo prav tako trikratno ponarejeno vsiljen kraljem in njihovim ljudstvom: ponarejen v besedi, ponarejen v resnici in ponarejen v svoji življenjski uporabi.

13 Tisti kralji, ki se mu nočejo ukloniti in jih prekolne, so bolj ali manj še ostali zvesti resnici starega nauka. Njegove puščice in bliski so jih sicer dosegli, toda kakšne večje škode jim niso mogli prizadejati. - Toda opazujte tvorbo še naprej, kajti z njo vam skušam prikazati le najpomembnejše trenutke!«

14 Nato so se spet vsi še bolj pozorno zazrli tja.

15 (Gospod): »In glej, številni kralji, ki so se prej pred njim, ki sedi na prestolu, globoko priklanjali, zbirajo svoje armade v boj zoper njega. Glejte, poteka neusmiljen boj in njegov vzvišeni prestol se že močno pogreza navzdol v mesto; lahko vidite samo še nekatere kralje, ki se še zgolj *pro forma* priklanjajo pred njim, številni drugi kralji, ki so se odvrnili od njega, pa mu vračajo nešteto puščic in bliskov. In zdaj ga skoraj ni videti več - in to se bo zgodilo že po 1000 do 1500, 1600 in 1700 letih.

16 Zdaj pa se znova ozrite tja! Glejte, spet se skuša dvigniti, obdan s črnimi krdeli, in nekateri kralji mu ponujajo roko v pomoč; toda glejte, ti, ki to poskušajo, bodo kaj kmalu omagali, njihova ljudstva jim že trgajo krone z glav in jih izročajo močnim kraljem! In glejte! Antikristov prestol se pogrezne, in močni kralji pohitijo tja ter ga razkosajo na številne dele, tako da zatonejo vsa njegova moč, veličina in mogočnost! Sicer še zmeraj odpošilja okoli sebe puščice in medle bliske, toda ti nikomur več ne škodujejo; kajti večina se jih znova vrača k njemu samemu ter ranjuje njega in njegove medle in mračnjaške tolpe.«

48. O tisočletnem kraljestvu

1 (Gospod): »Poglejte, sonce s svojo svetlobo že prežema vse, in opazujte mračne horde, ki bežijo v vse smeri, le tja ne, od koder prihaja sonce. Vse se umika pred njegovo svetlobo in se pogreza v kraljestvo pozabe!

2 Znova pogledjte tja in videli boste, kako se iz svetlih oblakov poraja nova Zemlja. Kaj pomenijo ti svetli oblaki? To so skupine ljudi, ki jih je presvetlila Božja resnica. In glejte, te skupine vse bolj strnjujejo svoje vrste in se združujejo v eno samo veliko skupino, in glejte, prav to je nova zemlja, nad katero se razpenja novo nebo, polno luči jasnine.

3 Ob tem pa si ne mislite, da bo današnja naravna Zemlja propadla in se preobrazila v novo, temveč si bodo ljudje, potem ko bodo povsem sprejeli Božjo resnico v svoje srce, kot pravi bratje in sestre v Mojem imenu izoblikovali med seboj novo duhovno zemljo.

4 Na tej novi zemlji pa bom Jaz in vladal bom med Svojimi, in ti bodo gojili stike z Menoj in bodo zmeraj ob Meni.

5 Toda ob tem opazujte staro Zemljo! Vidite, kako iz nove zemlje v čedalje gostejših tokovih plapola svetloba navzdol na staro zemljo in jo tako vnema, da se zdi, ko da bi bila v plamenih! Pogledjte: številni mrtveci vstajajo iz grobov na svetlo, se naglo odevajo v oblačilo resnice ter zalebdijo navzgor v kraljestvo nove zemlje.

6 Hkrati lahko opazite, kako si zelo velik, temotni del prav tako prizadeva, da bi svojo črnino prekril z oblačilom svetlobe, in tako iz koristoljubja in oblastiželjnosti spet ustvaril novo protikrščansko poganstvo. Jaz sam pa Svoji jezi dopustim, da se znese nad njim; to je ogenj Moje resnice, in Moji angeli nove zemlje se zgrnejo nadenj kakor z ognjenimi meči, prepodijo vsako nadaljnje mračnjaško prizadevanje in ga pahnejo v prepad popolnega uničenja. ([glej Nebeški darovi 3.8.1848](#))

7 To bo potem res poslednja in največja sodba tisoč let pozneje. To obdobje, ki se bo imenovalo Moje tisočletno kraljestvo na Zemlji, pa bo med to res poslednjo sodbo za zelo kratek čas znova prekinjeno z vojno; toda kmalu bo zmagalo in to bo zmaga za vse večne čase. Odtlej bosta nebo in Zemlja en pastir in ena čreda. Pastir bom tako kot ves čas Jaz sam, čredo pa bodo sestavljali ljudje na Zemlji, združeni z blaženimi iz Mojih nebes.

8 Kajti ti zadnji bodo spet tako, kot je nekoč v začetku davnih časov pri ljudeh na tej zemlji že bilo, vidno v stiku z ljudmi na Zemlji. Toda preden se bo to zgodilo, bo tudi naravna Zemlja hudo in močno preoblikovana. Širna območja in kraljestva, ki jih zdaj še prekriva obširno in globoko morje, se bodo dvignila na površje in postala najrodovitnejša tla, veliko zdaj še zelo visokih gora se bo znižalo in s svojimi zdrobljenimi vrhovi napolnilo globoke jarke in doline in nastalo bo rodovitno kopno.

9 Tisti čas ljudje ne bodo več hlepeli po zemeljskih in minljivih zakladih, zato bo na Zemlji živelo dobro preskrbljeno in srečno tisočkrat več ljudi, kakor jih živi zdaj na njej. V tistem času bodo z Zemlje izginile tudi vse hude bolezni, ki tako trpinčijo telo. Ljudje bodo dočakali vedro in visoko starost ter lahko naredili veliko dobrega; nihče

se ne bo bal telesne smrti, ker bo jasno videl pred seboj večno življenje duše.

10 V tistem času bo poglobljena dejavnost prava vzgoja otrok, krepkejši bodo z vso močjo in ljubeznijo podpirali telesno šibkejše.

11 Na novi, srečni zemlji se bodo sklepale tudi zakonske zveze in sicer po Mojem redu tako kot v nebesih; spočetih bo tudi veliko otrok - toda ne iz pohote, temveč iz resnične resne ljubezni, in tako bo do konca vseh časov te zemlje.

12 Takšna bo prava podoba poslednje sodbe nad vsemi pogani po vsej Zemlji, in te gotovo ni težko razumeti.

49 Poslanstvo Božjih otrok v onstranstvu. Trajanje Zemlje

1 Učenci so vprašali: »Gospod in Mojster! Ali bomo lahko vse to opazovali in občutili, ko bomo v kraljestvo duhov? In kako dolgo bo ta srečna Zemlja obstajala vse do izpolnjenega konca svojega časa?«

2 Jaz sem odgovoril: »Kar zadeva vaše prvo vprašanje, se razume samo po sebi, da tega iz nebes ne boste samo razločno videli, sličali in občutili, temveč boste vse to tudi vodili - v vseh časih, ne samo na novi Zemlji, temveč tudi v vsem velikem ustvarjenem človeku, in tudi v vseh neskončno številnih združbah vseh nebes, ki niso nikjer omejene.

3 Zato vam znova pravim, da še noben človek ni videl, ne slišal in noben človeski čut ne občutil, kaj vse je Bog pripravil tistim, ki Ga resnično ljubijo.

4 Lahko bi vam še veliko povedal in tudi pokazal, toda tega še ne bi mogli prenesti; ko pa bo nad vas prisel Duh vse resnice in vsega življenja in se boste v njem znova rodili, vas bo popeljal in povzdignil v vse globine Moje svetlobe. Šele tedaj boste doumeli in spoznali, kako velike besede sem govoril vam in po vas vsem ljudem.

5 Zelo nespametno pa je vaše drugo vprašanje, kajti človesko štetje nima števila, s katerim bi lahko izrazili neskončno število let, ki bodo pretekla do konca Zemljinega časa, in četudi bi bilo kaj takega mogoče, bi bilo s tistimi, ki bodo v duhu živeli večno, povsem vseeno.

6 Povem vam: Noben angel v nebesih ne ve, kdaj in katero uro se bo to zgodilo - to ve samo Oče v nebesih! Kajti vse stvarstvo je Njegova velika misel, ki pa ni trenutna, temveč večna, tako kot je večni tudi njen vsemogočni Nosilec in Ohranjevalec. Še pred nedavnim sem pokazal, kako se bo nekoč vse materialno preobrazilo v povsem duhovno in kot samostojno bivajoče, in zato k temu ni kaj dodati.

7 Raje glejte in opazujte čudovito jutranjo naravo dneva, čedalje močnejšo sončno luč, ki odganja vse, kar je na Zemlji kalno in duhamorno, in iz tega se učite, kako duhovno bo v prihodnje tudi vaše početje; to bo veliko boljše, kot da bi se še naprej

preveč prizadevno zanimali za tisto, kar vas še dolgo ne bo zadevalo.

8 Velikokrat sem vam že pokazal, za kaj naj bi skrbeli; za vse drugo pa naj vam ne bo mar. Povem vam, če se živo držite Mene v veri in ljubezni je celo nepotrebno in brez pomena, če skrbite za naslednji dan - kaj boste jedli in pili in s čim odeli svoje telo!

9 Ali ne dobite na trgu sto vrabcev za en pfenig? Kako malo so torej vredni za ljudi, pa kljub temu Oče v nebesih zanje skrbi in jih dobro oblači! Vi pa ste kot ljudje gotovo več vredni kakor vrabci!

10 Poglejte to poljsko cvetje in lilije! Salomon v vsem svojem razkošju ni bil tako veličastno odet kakor te rože. Kdo torej skrbi za njihova oblačila? Zato so vaše skrbi povsem nepotrebne in se bolj nepotrebna je vaša skrb o koncu te Zemlje! - Ste Me vsi dobro razumeli?«

11 Vsi so pritrdili, razen Jude Iskarijota. Ta je trdil, da mu ni bilo razumljivo vse, kar sem o poslednji sodbi nad pogani govoril na gori.

12 Toda Jaz sem mu rekel: »Torej se obrni na tiste, ki to razumejo! Kar doumejo Rimljani, ki so pogani, bi moralo biti razumljivo tudi tebi kot judu in staremu učencu!«

13 Nato ni rekel nič več, ker je opazil, zakaj sem mu tako odgovoril, in se je znova umaknil

[Jakob Lorber](#)

Janezov veliki evangelij
knjiga 8